قانون استخدامی وزارت اطلاعات

/

/

قانون استخدامی وزارت اطلاعات/

فصل اول – تعاریف و کلیات:/

ماده ۱ –/

الف – در این قانون منظور از وزارتخانه و وزیر به ترتیب، وزارت اطلاعات جمهوری اسلامی ایران و وزیر اطلاعات است./

ب – استخدام : عبارت است از پذیرفتن شخص به خدمت در وزارتخانه./

ج – خدمت وزارتخانه: عبارت از اشتغال به کاری است که مستخدم به موجب حکم رسمی مکلف به انجام آن می‌شود./

د – حکم رسمی: عبارت است از دستور کتبی مقامات صلاحیت‌دار وزارتخانه در حدود قوانین مربوطه./

ه – شغل : عبارت است از مجموع وظایف و مسئولیت‌های مرتبط، مستمر و مشخصی که از طرف وزارتخانه به عنوان کار واحد شناخته می‌شود./

و – رسته شغلی: عبارت از مجموع رشته‌های مشاغلی است که از لحاظ نوع کار، اهمیت، وظایف، مسئولیت‌ها، رشته تحصیلی و تجربی وآموزش وابستگی و ارتباط نزدیکی با هم داشته باشند./

ز – پست سازمانی: عبارت از جایگاهی است که در سازمان وزارتخانه به طور مستمر برای یک شغل و ارجاع به یک مستخدم در نظر گرفته شده‌است. اعم از این که دارای متصدی یا فاقد آن باشد./

ح – گزینش: عبارت از احراز صلاحیت داوطلبان از نظر عقیدتی، سیاسی، اخلاقی و توانایی انجام کار می‌باشد./

ط – مأموریت عبارت است از:/

۱ – محول شدن وظیفه موقت به مستخدم غیر از وظیفه اصلی که در پست سازمانی خود دارد./

۲ – اعزام مستخدم به طور موقت به دیگر وزارتخانه‌ها، مؤسسه‌ها و شرکت‌های دولتی و غیر دولی، نیروهای نظامی و انتظامی، نهادهای انقلاب‌اسلامی، شهرداری‌ها و شرکت‌هایی که شمول قانون بر آن‌ها مستلزم ذکر نام است و یا دارای قانون خاص می‌باشند./

۳ – اعزام مستخدم برای طی دوره‌های آموزشی یا کارآموزی در داخل یا خارج از کشور./

ی – انتقال: عبارت است از به خدمت درآمدن مستخدم رسمی وزارتخانه با موافقت و صلاحدید مسئولان ذیربط و حفظ پیشینه خدمت بدون‌قطع جریان خدمت وی در سایر وزارتخانه‌ها، سازمان‌ها، مؤسسات و شرکت‌های دولتی یا وابسته به دولت، نهادهای انقلاب اسلامی، نیروهای نظامی‌و انتظامی و شهرداری‌ها./

تبصره – اصطلاحات دیگری که در این قانون تعریف نشده است، تابع تعاریف مندرج در قانون استخدام کشوری می‌باشند./

ماده ۲ – مستخدمین وزارتخانه از حیث نوع استخدام، سه دسته می‌باشند:/

الف – رسمی، که به موجب حکم رسمی برای تصدی یک از مشاغل وزارتخانه استخدام شده است./

ب – پیمانی، که برای مدت معین و کار مشخص به خدمت وزارتخانه درآمده است./

ج – خرید خدمت و قراردادی./

تبصره – آیین‌نامه استخدام پیمانی و خرید خدمت توسط وزارتخانه حداکثر ظرف مدت سه ماه پس از تصویب قانون تهیه و به تصویب هیأت‌وزیران خواهد رسید./

ماده ۳ – وزارتخانه می‌تواند از کارکنان رسمی دیگر وزارتخانه‌ها، مؤسسات، شرکت‌های دولتی، نهادهای انقلاب اسلامی، نیروهای نظامی وانتظامی و شهرداری‌ها با موافقت بالاترین مقام مسئول در دستگاه‌های یاد شده در صورت احراز صلاحیت لازم، در وظایف مورد نیاز تحت عنوان‌مأموریت یا انتقال، استفاده نماید./

ماده ۴ – وزارتخانه از شمول ماده ۱۰۴ و تبصره ماده ۱۱۲ قانون استخدام کشوری مستثنی است./

ماده ۵ – هر نوع وضع، اصلاح و تغییر تشکیلات وزارتخانه با پیشنهاد وزیر و تصویب رئیس جمهوری قابل اجراست./

فصل دوم – شرایط عمومی استخدام/

بخش اول – گزینش :/

ماده ۶ – استخدام رسمی از طریق شناسایی، معرفی و گزینش بر اساس لیاقت، کارآیی و صلاحیت و انتخاب اصلح انجام می‌گیرد./

تبصره – استخدام پیمانی و خرید خدمت نیز به طریق یاد شده با توجه به صلاحدید وزارتخانه صورت می‌پذیرد./

ماده ۷ – به منظور گزینش از داوطلبان ورود به خدمت و تأمین نیروی انسانی مورد نیاز، هیأتی تحت عنوان هیأت مرکزی گزینش مرکب از سه نفراز افراد متعهد شاغل در وزارتخانه با معرفی وزیر و تأیید رئیس جمهور تشکیل می‌شود. این هیأت می‌تواند به تعداد مورد نیاز هسته‌های گزینش را ایجادنموده و به کار گیرد./

تبصره ۱ – هیأت فوق در چهارچوب ضوابط و مقررات گزینش و این قانون و آیین‌نامه‌های مربوطه با تصویب وزیر، وظیفه تعیین سیاست‌های‌گزینش و تدوین دستورالعمل‌های لازم و تشکیل هسته‌های گزینش و نظارت بر کار آن‌ها را برعهده دارد. مصوبات این هیأت پس از تایید وزیر قابل‌اجراست./

تبصره ۲ – تصمیمات این هیأت نافی اختیارات ریاست جمهوری در امر گزینش نمی‌باشد./

بخش دوم – شرایط ورود به خدمت/

ماده ۸ – شرایط ورود به خدمت وزارتخانه عبارت است از:/

الف – اعتقاد به مبانی اسلام ناب محمدی (ص)، انقلاب اسلامی، نظام جمهوری اسلامی ایران و آمادگی فداکاری در راه تحقق اهداف آن./

ب – اعتقاد التزام عملی به ولایت مطلقه فقیه و مقام رهبری./

ج – التزام عملی به مبانی و احکام اسلام، قوانین جمهوری اسلامی ایران و رعایت موازین اخلاق اسلامی./

د – تابعیت جمهوری اسلامی ایران، مشروط بر این که اکتسابی نباشد./

ه – – عدم عضویت یا وابستگی به احزاب و گروه‌ها و سازمان‌های سیاسی./

و – نداشتن سابقه عضویت یا وابستگی یا هواداری از احزاب، گروه‌ها و سازمان‌های غیر اسلامی، التقاطی، الحادی و غیر قانونی./

ز – عدم همکاری مؤثر و فعالیت مستقیم و غیر مستقیم در تحکیم پایه‌های رژیم گذشته./

ح – عدم اعتیاد به مواد مخدر./

ط – نداشتن سوسابقه، محکومیت جزایی مؤثر و محرومیت از خدمات دولتی و حقوق اجتماعی./

ی – داشتن هوش و استعداد لازم و سلامت و توانایی جسمی و روانی متناسب با خدمت مورد نیاز./

ک – داشتن حداقل ۱۸ سال تمام و حداکثر ۴۰ سال تمام./

ل – داشتن حسن شهرت و سابقه از نظرت اعتقادات، تعهد و صداقت، امانت‌داری، رازداری، دلسوزی و حسن خلق./

م – داشتن شرایط تحصیلی و تخصصی مورد نیاز./

ن – نداشتن همسر خارجی یا همسری که تابعیت ایرانی او اکتسابی باشد./

س – پذیرفتن شرایط و ضوابط اختصاصی ورود به خدمت و انجام کار در وزارتخانه و رعایت آن‌ها در طول دوران خدمت./

ع – حداقل مدت تعهد مستخدمین در آغاز خدمت ۱۰ سال تمام خواهد بود./

تبصره ۱ – اولویت استخدام با ایثارگران انقلاب اسلامی و جنگ تحمیلی و بستگان درجه یک آنان می‌باشد./

تبصره ۲ – در موارد استثنایی که به خدمت فردی به صورت قراردادی یا خرید خدمت، نیاز مبرم باشد و وی فاقد بعضی از شرایط یاد شده باشد،مراتب باید به تایید وزیر برسد./

تبصره ۳ – آیین‌نامه اجرائی این ماده توسط وزارتخانه تهیه و با تأیید وزیر اجرا می‌شود./

ماده ۹ – وزارتخانه مجاز است جهت تأمین کادر سازمانی خود، از میان افراد مشمول خدمت نظام وظیفه عمومی، طبق ضوابط مندرج در ماده (۱۴)قانون خدمت وظیفه عمومی مصوب ۱۳۶۳ – گزینش و استخدام نماید./

تبصره ۱ – وزارتخانه، مشمول مفاد تبصره‌های (۱) و (۲) و (۳) ماده (۱۴) قانون خدمت وظیفه عمومی بوده و می‌تواند از مزایای آن‌ها استفاده‌نماید./

تبصره ۲ – مشمولان پس از پایان مدت تعهد با رعایت سایر ضوابط مربوط، از خدمت نظام وظیفه معاف خواهند شد./

ماده ۱۰ – داوطلبانی که پس از گزینش، پذیرفته می‌شوند، به خدمت آزمایشی وزارتخانه درخواهند آمد./

تبصره ۱ – مدت خدمت آزمایشی داوطلبان در وزارتخانه، حداقل ۶ ماه و حداکثر ۲ سال است./

تبصره ۲ – مستخدمین در طول دوره آزمایشی در حکم مستخدم رسمی بوده و از حقوق و مزایای مستخدمین رسمی برخوردار خواهند بود./

ماده ۱۱ – مستخدمینی که خدمت آزمایشی خود را به پایان برسانند، در صورتی که صلاحیت خدمت آنان از طرف وزارتخانه و صلاحیت عقیدتی،اخلاقی و سیاسی آن‌ها از طرف هیأت مرکزی گزینش تأیید شود، به استخدام رسمی درخواهند آمد./

تبصره – پس از تغییر وضعیت استخدامی مستخدم از آزمایشی به رسمی، مدت دوره آزمایشی جزو سابقه خدمت رسمی وی محسوب خواهدشد./

ماده ۱۲ – در صورتی که ضمن دوره خدمت آزمایشی یا در پایان آن، مستخدم واجد شرایط برای خدمت مورد نظر تشخیص داده نشود، به خدمت‌آزمایشی وی خاتمه داده می‌شود و مراتب به وی ابلاغ می‌گردد./

تبصره – افرادی که به خدمت آزمایشی آنان خاتمه داده می‌شود، حقوق و مزایای ایام مرخصی استحقاقی استفاده نشده همچنین کسور پرداختی‌توسط آنان بابت بازنشستگی و پس‌انداز را دریافت خواهند نمود./

ماده ۱۳ – حقوق و مزایای اعضای هیأت علمی مؤسسه‌های آموزش عالی وابسته به وزارتخانه که به تصویب مراجع ذی‌صلاح قانونی رسیده باشدو همچنین پرداخت حق‌التدریس به استادان و مربیان در کلیه سطوح بر اساس مقررات استخدامی اعضای هیأت علمی دانشگاه‌ها تعیین خواهد شد./

تبصره – بکارگیری مربی و پرداخت حق‌التدریس برای آموزش‌های کاملا تخصصی تابع آیین‌نامه‌ای است که توسط وزارتخانه تهیه و پس از تأییدوزیر اجرا خواهد شد./

ماده ۱۴ – استخدام رسمی افراد در وزارتخانه بدون وجود پست سازمانی بلامتصدی ممنوع است./

فصل سوم – سازمان و طبقه‌بندی مشاغل/

ماده ۱۵ – وزارتخانه مکلف است مجموعه وظایف و تشکیلات تفصیلی خود را ضمن احتراز از گستردگی بی‌رویه با تعیین پست‌های سازمانی تهیه‌و به تصویب رئیس جمهور برساند./

ماده ۱۶ – وزارتخانه مکلف است بر اساس اهمیت وظایف و مسئولیت‌ها، تجارب و معلومات و ارزش‌های اسلامی و با رعایت شرایط احراز کلیه‌مشاغل خود را ارزشیابی و طبقه‌بندی نموده و شرایط تصدی هر یک از آن‌ها را تعیین و در گروه‌های مربوطه تخصیص دهد و ضوابط مربوط را پس ازتأیید وزیر، به تصویب رئیس جمهور برساند./

تبصره – هر گونه تغییر و اصلاح طرح طبقه‌بندی مشاغل به طریق فوق صورت می‌گیرد./

ماده ۱۷ – وزارتخانه در آغاز استخدام تخصص و مهارت مستخدمین را ارزیابی نموده (تطبیق شغل با شاغل) و با توجه به ضوابط مقرر، جایگاه‌شغلی، گروه و رسته آنان را تعیین می‌نماید./

ماده ۱۸ – وزارتخانه می‌تواند بنا به درخواست وزیر و تصویب رئیس‌جمهور، برای انجام وظایف پیش‌بینی نشده، پست‌های موقت ایجاد نموده وحداکثر ظرف یک سال، تکلیف آنها را از لحاظ حذف شغل یا درج آن در جدول‌های سازمان تفصیلی وزارتخانه، معین نماید./

تبصره – در صورت حذف شغل، وزارتخانه موظف است حتی‌الامکان با توجه به ضوابط مقرر، مستخدم را در محل مناسب دیگری به کار گمارد./

فصل چهارم – حقوق و مزایا و امور رفاهی/

بخش اول – حقوق و مزایای مستمر:/

ماده ۱۹ – حقوق و مزایای مستخدمین وزارتخانه در ازای انجام وظایف سازمانی و خدمت تمام وقت بر اساس قانون نظام هماهنگ پرداخت‌کارکنان دولت و اصلاحات بعدی آن و آیین‌نامه مصوب هیأت وزیران محاسبه و پرداخت می‌شود./

تبصره – ضریب افزایش سنواتی کارکنان وزارتخانه تابع قانون یاد شده و اصلاحات بعدی آن است./

ماده ۲۰ – به مستخدمین وزارتخانه که از خانه‌های سازمانی استفاده نمی‌نمایند مبلغی بابت کمک هزینه مسکن مطابق آیین‌نامه‌ای که به تصویب‌هیأت وزیران خواهد رسید پرداخت می‌گردد./

تبصره – مبلغ مذکور از حداقل حقوق مبنای جدول موضوع ماده (۱) قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت کمتر نخواهد بود./

ماده ۲۱ – به مستخدمین وزارتخانه مبلغی به عنوان فوق‌العاده خطرپذیری بر اساس آیین‌نامه‌ای که توسط وزارتخانه تهیه و به تصویب رئیس‌جمهوری می‌رسد پرداخت می‌گردد./

بخش دوم – فوق‌العاده یا مزایای غیر مستمر:/

ماده ۲۲ – مزایا یا فوق‌العاده غیر مستمر در این قانون عبارت است از وجهی که به اقتضای مسئولیت‌ها، زمان، مکان و کیفیت اجرای وظایف شغلی‌یا به منظور جبران هزینه‌های تحمیل شده بر مستخدم در موارد زیر به مستخدم پرداخت می‌شود:/

الف – فوق‌العاده اضافه کار که فقط در قبال ساعات کار اضافی و برای انجام وظایف مشخص به طور غیر مستمر قابل پرداخت است./

ب – فوق‌العاده سختی شرایط محیط کار و خارج از مرکز که با توجه به عواملی از قبیل بدی آب و هوا، دوری از مرکز، محرومیت از تسهیلات‌زندگی، مناطق ناامن و جنگی تعیین و قابل پرداخت است./

ج – فوق‌العاده نوبت کاری و کشیک و آماده‌باش که فقط به مستخدمینی که در ساعات غیر متعارف مجبور به انجام وظیفه هستند، قابل پرداخت‌است./

د – فوق‌العاده روزانه (مأموریت) که فقط در قبال روزهایی که مستخدم در خارج از محل جغرافیایی خدمت خود انجام وظیفه می‌کنند، پرداخت‌می‌شود./

ه – فوق‌العاده سفر و نقل مکان که فقط به مستخدمی که به خارج از محل خدمت خود – حسب مورد – مأمور یا منتقل می‌شود قابل پرداخت‌است./

و – فوق‌العاده کسر صندوق که فقط به تحویلداران و تحصیلداران و مأموران پرداخت، قابل پرداخت است./

ز – حق نگهداری خودرو که در ازای خسارات احتمالی رانندگی به رانندگان تیم‌های عملیاتی ناشی از کار در مشاغل عملیاتی پرداخت می‌شود./

ح – هزینه لباس که فقط برای مشاغل خاصی که مستلزم استفاده از لباس معینی است قابل پرداخت است./

ط – به مستخدمین وزارتخانه که از سرویس‌های حمل و نقل یا وسایل نقلیه واگذاری استفاده نمی‌نمایند، هزینه ایاب و ذهاب مطابق آیین‌نامه‌مربوط پرداخت می‌شود./

ی – در صورتی که ضرورت و مقتضیات خدمتی، ادامه خدمت روزانه مستخدمین را ایجاب نماید، هزینه خوراک و سایر هزینه‌های ضروری آنان‌توسط وزارتخانه تأمین می‌شود./

تبصره ۱ – پرداخت هر گونه فوق‌العاده دیگر طبق قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت بر اساس آیین‌نامه‌ای خواهد بود که به تصویب هیأت‌وزیران می‌رسد./

تبصره ۲ – آیین‌نامه این ماده توسط وزارتخانه تهیه و به تصویب رئیس جمهوری می‌رسد./

ماده ۲۳ – به کلیه مستخدمین وزارتخانه که به مأموریت موقت یا ثابت خارج از کشور اعزام می‌شوند مبلغی به عنوان فوق‌العاده مأموریت و اشتغال‌خارج از کشور پرداخت می‌شود./

تبصره – آیین‌نامه چگونگی محاسبه و چگونگی پرداخت توسط وزارتخانه تهیه می‌شود و پس از تصویب رئیس جمهور قابل اجراست./

بخش سوم – سایر دریافت‌های مستخدمین و امور رفاهی – خدماتی/

ماده ۲۴ – وزارتخانه می‌تواند تا معادل یک ماه حقوق و مزایای شغل در آخر هر سال به عنوان عیدی به مستخدمین خود پرداخت نماید./

ماده ۲۵ – وزارت مجاز است به مستخدمینی که خدمات برجسته‌ای انجام دهند، پاداش پرداخت نماید. جمع این نوع پاداش‌ها در سال نباید از دوبرابر مجموع حقوق و مزایای ماهانه مستخدم تجاوز نماید./

ماده ۲۶ – به مستخدمین مجردی که متأهل می‌شوند، مبلغی برابر دو ماه حقوق و مزایای ماهانه، منوط به آنکه از دویست هزار (۲۰۰۰۰۰) ریال‌کمتر نباشد، به عنوان هدیه ازدواج برای یک بار در طول خدمت پرداخت می‌شود./

ماده ۲۷ – وزارتخانه مکلف است علاوه بر حقوق و مزایای این فصل، به مستخدمین خود مانند سایر مستخدمین دولت، کمک‌های غیر نقدی براساس مقررات مربوط، پرداخت نماید./

ماده ۲۸ – به کلیه خانواده تحت تکفل مستخدمان شهید به ازای هر شهید مبلغ دو میلیون (۲۰۰۰۰۰۰) ریال به عنوان هدیه ایثار برای یک بار تعلق‌می‌گیرد./

تبصره – بودجه مربوط همه ساله در بودجه وزارتخانه منظور و به خانواده مستخدمین مربوط اهدا می‌گردد./

ماده ۲۹ – دریافتی ماهانه کارکنان اسیر و گروگان و مفقودالاثر بر مبنای حقوق و مزایای شغل مستخدمین در حال خدمت هم طراز آنان محاسبه‌می‌شود./

ماده ۳۰ – وزارتخانه مکلف است ضمن حفظ بهداشت و ایمنی محیط کار، اقدامات لازم را برای تأمین بهداشت و درمان مستخدمین خود و عائله‌تحت تکفل آنان معمول نماید./

تبصره – بازنشستگان، جانبازان و معلولان، مستمری‌بگیران و عائله تحت تکفل آنان و همچنین خانواده تحت تکفل شهدا وزارتخانه نیز ازخدمات درمانی و بهداشتی مزبور استفاده خواهند کرد./

ماده ۳۱ – وزارتخانه می‌تواند در جهت رفع مشکل مسکن و کمک به تأمین مایحتاج مستخدمین خود در جهت ایجاد تعاونی‌های ذیربط اقدامات‌لازم را مبذول دارد./

ماده ۳۲ – به منظور جبران خسارات ناشی از شغل وزارتخانه به حداکثر تا پنج درصد (۵%) از مستخدمین خود و حداکثر تا یک دوم حقوق ومزایای سالانه مستخدم بر اساس ضوابط خود، کمک بلاعوض پرداخت خواهد نمود./

تبصره – اعتبارات موضوع این ماده همه ساله در بودجه وزارتخانه پیش‌بینی شده و بر اساس ضوابط مقرر پرداخت می‌شود./

ماده ۳۳ – وزارتخانه مکلف است صندوق پس‌انداز ثابتی را جهت تأمین مالی آتیه مستخدمین خود و به منظور اعطای وام در حین خدمت و تأدیه‌وجوه پس‌انداز حاصل از سهم دولت و مستخدم، پس از اتمام خدمت به مستخدمین تشکیل دهد./

تبصره – مستخدمین می‌توانند عضو این صندوق باشند و آیین‌نامه چگونگی استفاده از خدمات این صندوق توسط وزارتخانه تهیه و پس ازتصویب وزیر اجرا می‌شود./

ماده ۳۴ – وزارتخانه موظف است کلیه مستخدمین خود را در قبال حوادثی که منجر به شهادت، فوت، بیماری، جانبازی و معلولیت، همچنین‌پرداخت دیه شود، برابر قوانین و مقررات رأسا بیمه نماید./

ماده ۳۵ – به علت فرسایش و مشکلات ناشی از سختی کار در وزارتخانه، ساعات کار مستخدمین مشاغل خاص به تشخیص وزیر در شرایط عادی‌پنج ساعت از ساعات کار عمومی هفتگی در کشور کمتر خواهد بود./

ماده ۳۶ – وزارتخانه موظف است هزینه تحصیلی مستخدمینی را که به درخواست وزارتخانه در رشته‌های مورد نیاز در دانشگاه‌ها تحصیل‌می‌نمایند، همچنین سایر هزینه‌های آموزشی را پرداخت نماید./

ماده ۳۷ – آیین‌نامه اجرایی این بخش توسط وزیر تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید./

بخش چهارم – کسور:/

ماده ۳۸ – وجوه زیر ماهانه از دریافتی مستخدمین رسمی کسر می‌شود:/

الف – حق بازنشستگی به میزان ده درصد (۱۰%) حقوق و فوق‌العاده شغل و مزایای مستمر (حق مسکن و خطرپذیری برای افراد واجد شرایط)./

ب – حق بیمه خدمات درمانی به میزان یک و نیم درصد (۱.۵%) حقوق و فوق‌العاده شغل./

ج – سهم ماهانه پس‌انداز به میزان دو و نیم درصد (۲.۵%) حقوق و فوق‌العاده شغل./

تبصره – مشمولان قانون استخدام وزارتخانه از پرداخت مالیات بر حقوق معاف هستند./

ماده ۳۹ – وجوه زیر از دریافتی ماهانه مستخدمین رسمی کسر می‌شود:/

الف – حقوق و فوق‌العاده شغل اولین ماه مستخدم./

ب – هرگونه افزایش که در طول خدمت مستخدم انجام می‌شود، در ماه اول افزایش./

ماده ۴۰ – ماهانه پانزده درصد (۱۵%) حقوق و فوق‌العاده شغل و مزایای مستمر بابت بازنشستگی و سه و نیم درصد (۳.۵%) حقوق و فوق‌العاده‌شغل بابت پس‌انداز از اعتبارات وزارت کسر و به اضافه وجوه موضوع بندهای (الف و ج) ماده (۳۸)، همچنین وجوه موضوع ماده (۳۹) این قانون، به‌حساب صندوق بازنشستگی و پس‌انداز ثابت حسب مورد واریز می‌شود./

ماده ۴۱ – کسورات بازنشستگی مستخدمین وزارتخانه‌ها، سازمان‌ها، مؤسسه‌ها و شرکت‌های دولتی و غیر دولتی وابسته به دولت و شهرداری‌ها ونیروهای نظامی و انتظامی و مؤسساتی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است در صورتی که به این وزارتخانه منتقل شوند اعم از سهم فرد یاسازمان برابر قوانین و مقررات مربوط به صندوق بازنشستگی وزارتخانه واریز خواهد شد./

فصل پنجم – آموزش/

ماده ۴۲ – وزارتخانه مکلف است به منظور تزکیه و ایجاد روح ابتکار و خلاقیت، ارتقای بینش و توانایی‌های علمی و عملی مستخدمین، با توجه به‌احتیاجات خود، نسبت به تشکیل دوره‌های آموزشی یا کارآموزی ضمن خدمت در زمینه‌های عقیدتی، سیاسی و تخصصی اقدام نماید./

تبصره – تعیین خط مشی و سیاست‌های آموزشی و نیز چهارچوب برنامه‌های آموزشی در زمینه‌های عقیدتی، سیاسی و تخصصی، به موجب‌آیین‌نامه‌ای است که به تصویب وزیر می‌رسد./

ماده ۴۳ – وزارتخانه می‌تواند به منظور تأمین و تربیت کادر فنی و متخصص مورد نیاز در رشته‌های دانشگاهی که امکان تأمین آن از دانشگاه‌های‌کشور نباشد، بر اساس ضوابط و مقررات قانونی نسبت به تأسیس دانشکده یا مؤسسه آموزش عالی مورد نیاز اقدام نماید./

تبصره ۱ – اساسنامه و مواد و برنامه‌های مراکز آموزش عالی وابسته به وزارتخانه (مقاطع کاردانی و بالاتر) و چگونگی اعطای مدارک تحصیلی بایدبه تأیید شورای عالی انقلاب فرهنگی و در بقیه موارد به تأیید وزیر برسد./

تبصره ۲ – مدارک تحصیلی فارغ‌التحصیلان پس از طی دوره تعهد خدمت، به مستخدمین اعطا خواهد شد./

ماده ۴۴ – وزارتخانه می‌تواند بخشی از نیازهای تخصصی خود را به روش اعطای بورس از دانشگاه‌ها و مؤسسه‌های آموزش عالی خارج از وزارت،تأمین نماید./

فصل ششم – ارزشیابی/

ماده ۴۵ – وزارتخانه مکلف است در فواصل معینی که کمتر از یک بار در سال نباشد استعداد، شایستگی، تعهد، رفتار و عملکرد کمی و کیفی‌مستخدمین خود را از نظر کارآئی، تخصص، تجربه و آگاهی‌های سیاسی و اجتماعی مورد ارزشیابی قرار دهد. نتایج حاصله از ارزشیابی، ملاک‌استحقاق مستخدم برای واگذاری شغل مناسب، انتصابات، ارتقا گروه، تعیین میزان افزایش سنواتی، پرداخت فوق‌العاده کارانه و پاداش خواهد بود. درصورت قابل قبول نبودن نتایج ارزشیابی مستخدم، وزارتخانه مکلف است نسبت به تغییر شغل و یا ایجاد تمهیدات لازم برای ارتقا دانش و بینش‌مستخدم از طریق برگزاری دوره‌های کارآموزی مناسب اقدام نماید./

ضوابط و نحوه ارزشیابی به موجب آیین‌نامه‌ای خواهد بود که به تصویب وزیر می‌رسد./

فصل هفتم – وضعیت خدمتی مستخدمین و پایان آن/

بخش اول – وضعیت خدمتی مستخدمین:/

ماده ۴۶ – وضعیت مستخدمین وزارتخانه از لحاظ خدمت – حسب مورد – به یکی از حالت‌های زیر خواهد بود:/

الف – اشتغال:/

شامل: ۱ – خدمت اعم از رسمی و آزمایشی./

۲ – خدمت پیمانی/

۳ – خرید خدمت/

ب – مرخصی/

ج – مأمور/

د – مأمور به خدمت/

ه – – غایب/

و – آماده به خدمت/

ز – اسیر یا گروگان/

ح – مفقودالاثر/

ط – انفصال موقت/

ی – تعلیق/

تبصره – آیین‌نامه نحوه اجرای مأموریت مستخدمین توسط وزارتخانه تهیه و به تأیید وزیر می‌رسد./

ماده ۴۷ – مستخدمین وزارتخانه می‌توانند به یکی از اشکال زیر از مرخصی استفاده نمایند:/

الف – مرخصی استحقاقی: مستخدمین رسمی و پیمانی حق استفاده از یک ماه مرخصی سالانه با استفاده از حقوق و مزایای مربوط را دارا هستند.مدت مرخصی در مناطق بد آب و هوا و محروم برای پرسنل غیر بومی چهل و پنج روز خواهد بود. فهرست مناطق بد آب و هوا و محروم تابع مقررات‌عمومی کشور خواهد بود./

ب – مرخصی استعلاجی، مستخدمینی که به علت بیماری قادر به خدمت نیستند، با تجویز پزشک معتمد، حداکثر تا چهار ماه در سال می‌توانند ازمرخصی استعلاجی با دریافت حقوق و مزایا استفاده نمایند. در مورد بیماری‌های صعب‌العلاج و مرخصی بیش از چهار ماه برابر قوانین استخدام‌کشوری عمل خواهد شد./

تبصره – مستخدمین زن از نظر مرخصی دوران زایمان، تابع ضوابط قانون استخدام کشوری خواهند بود./

ج – مرخصی اضطراری: مستخدمینی که استحقاق مرخصی سالانه را نداشته باشند، ولی بناچار نیاز به مرخصی دارند، می‌توانند از مرخصی‌های‌استحقاقی سال بعد حداکثر تا پانزده روز استفاده نمایند./

د – مستخدمین در صورت نیاز به تناسب مدت خدمت و با موافقت وزارتخانه می‌توانند حداکثر سه سال در طول خدمت از مرخصی بدون حقوق‌استفاده نمایند. این مدت جز سنوات خدمتی محسوب نمی‌شود. در موارد استثنایی و با تأیید وزیر، حداکثر دو سال به این مدت افزوده می‌شود./

تبصره – ترتیب چگونگی استفاده از مرخصی‌های یاد شده و مرخصی‌های ساعتی، میزان قابل ذخیره مرخصی استحقاقی و کیفیت خرید مرخصی‌مزبور، حدود اختیارات مسئولان و مدیران در دادن مرخصی‌ها به موجب آیین‌نامه‌ای است که توسط وزارتخانه تهیه و به تصویب وزیر می‌رسد./

ماده ۴۸ – در صورتی که مستخدم وزارتخانه بدون اطلاع یا اخذ مرخصی، در محل خدمت خود حاضر نشود، غایب محسوب شده و پرونده وی‌جهت رسیدگی به هیأت رسیدگی به تخلفات اداری احاله می‌شود./

تبصره – در صورتی که غیبت غیرموجه مستخدم پانزده روز متوالی به طول انجامد به تشخیص هیأت رسیدگی به تخلفات اداری به محاکم صالحه‌قضائی معرفی و حسب مورد به مجازات حبس از یک تا سه سال محکوم می‌شود. صدور حکم برائت مانع از رسیدگی هیأت رسیدگی به تخلفات اداری‌نخواهد بود./

ماده ۴۹ – مستخدمینی که به واسطه حذف پست سازمانی بدون شغل شوند آماده به خدمت شده و وزارتخانه موظف است ظرف شش ماه‌وضعیت شغلی این قبیل مستخدمین را از لحاظ تعیین محل کار مناسب دیگر و یا بازخریدی و بازنشستگی روشن نماید. مستخدمین مزبور در طول این‌مدت، از حقوق و مزایا برخوردار خواهند بود./

ماده ۵۰ – مستخدمانی که به دست دشمنان خارجی اسیر شده با توسط ضد انقلابیون یا عوامل دیگر که ضد امنیت ملی و با نیت مقابله به نظام‌فعالیت می‌نمایند، به گروگان گرفته شده باشند، تمام مدت اسارت یا گروگان بودن آنان جزو سنوات خدمتی‌شان محسوب می‌شود و خانواده تحت‌تکفل آنان از حقوق و مزایای او استفاده خواهند کرد./

ماده ۵۱ – مستخدمینی که در مأموریت‌ها و مقابله‌ها علیه دشمنان خارجی و ضد انقلابیون در جهت مصالح کشور و ایفای وظایف محول شده،مفقودالاثر شوند، مدت زمان مذکور از موقع مفقودالاثر شدن تا تعیین وضعیت این قبیل پرسنل، جزو سنوات خدمتی محسوب می‌شود و در طول این‌مدت، خانواده تحت تکفل آنان از حقوق و مزایای مربوطه استفاده خواهند کرد./

بخش دوم – پایان خدمت مستخدمین:/

ماده ۵۲ – خدمت مستخدمین در وزارتخانه، به یکی از اشکال زیر پایان می‌یابد:/

الف – جانباز شدن به گونه‌ای که قادر به کار نباشد./

ب – بازنشستگی/

ج – بازخریدی/

د – معلولیت به گونه‌ای که قادر به کار نباشد./

ه – فوقت/

و – استعفا/

ز – انفصال دائم/

ح – اخراج/

ط – انتقال/

ماده ۵۳ – مستخدمین وزارتخانه در موارد زیر، شهید یا در حکم شهید محسوب می‌شوند:/

۱ – مواردی که شهید محسوب می‌شوند:/

الف – کشته شدن به دست دشمنان نظام./

ب – کشته شدن در هر گونه مأموریت رزمی یا عملیاتی./

ج – کشته شدن یا فوت در اسارت دشمن یا گروگان ضد انقلاب و مخالفان نظام./

د – کشته شدن حین تعقیب و مراقبت دشمنان اسلام و نظام جمهوری اسلامی ایران./

ه – کشته شدن به سبب خدمت از طریق سؤقصد./

۲ – مواردی که در حکم شهید محسوب می‌شوند:/

الف – کشته شدن در هر گونه مأموریت اطلاعاتی در طول رفت و برگشت./

ب – فوت حین تعقیب و مراقبت دشمنان اسلام و نظام جمهوری اسلامی ایران./

ج – کشته شدن در هرگونه آموزش رزمی و اطلاعاتی./

د – فوت بر اثر جراحت‌ها و صدمه‌های حاصل از موارد مندرج در بندهای این ماده./

تبصره – مأموریت‌های مندرج در این ماده در صورتی است که از سوی مسئولان وزارتخانه به صورت انفرادی یا دسته جمعی به مستخدمین واگذارشود./

ماده ۵۴ – مستخدمینی که به موجب یکی از موارد یاد شده در ماده (۵۳) این قانون، یک یا چند عضو خود یا بخشی از آن را برای همیشه از دست‌بدهند یا به علت جراحت‌ها و صدمه‌های وارده شده بیش از یک سال مورد معالجه قرار گیرند یا به علت فقدان سلامتی، تمام یا بخشی از توان کاری‌خود را از دست بدهند، جانباز و در سایر موارد معلول معلول شناخته می‌شوند./

تبصره ۱ – مستخدمینی که صدمه‌های وارد شده بر عضو یا اعضای آنان یا میزان کارآیی از دست رفته ایشان در حدی باشد که امکان ادامه خدمت رااز آنان سلب نماید یا بیش از دو سال بستری باشند و نتوانند ادامه خدمت دهند، حسب مورد بازنشسته یا مستمری‌بگیر می‌شوند./

تبصره ۲ – تشخیص تطبیق وضعیت مستخدمین از نظر پزشکی با مفاد این ماده بر عهده کمیسیون پزشکی وزارتخانه به موجب دستورالعمل مشابه‌بنیاد مستضعفان و جانبازان انقلاب اسلامی است./

تبصره ۳ – مستخدمین موضوع این ماده چنانچه حداکثر تا سه سال پس از بازنشستگی یا ازکارافتادگی سلامت خود را به

گونه‌ای بازیابند که به‌تشخیص کمیسیون پزشکی، امکان ارجاع شغل به آنان وجود داشته باشد، در صورتی که واجد صلاحیت اعاده به خدمت باشند، با تمایل شخصی و باموافقت وزارتخانه با گروه قبلی به خدمت اعاده می‌شوند./

ماده ۵۵ – وزارتخانه می‌تواند به جانبازان به تناسب آسیب وارد شده، یک تا دو گروه به عنوان تشویق و تجلیل از ایثارگری‌های آنان اعطا نماید./

تبصره – تعیین درصد جانبازی موضوع این ماده بر عهده کمیسیون پزشکی وزارتخانه و طبق آیین‌نامه‌ای خواهد بود که با توجه به آیین‌نامه‌های‌مشابه در بنیاد مستضعفان و جانبازان انقلاب اسلامی توسط وزارتخانه تهیه شده و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد./

ماده ۵۶ – مستخدمینی که به درجه رفیع شهادت نایل شده یا بشوند و یا جانباز ازکارافتاده کلی شده یا بشوند از لحاظ وضعیت استخدام و حقوق‌تابع قانون حالت اشتغال مستخدمین شهید، جانباز ازکارافتاده و مفقودالاثر انقلاب اسلامی و جنگ تحمیلی مصوب ۱۳۷۲.۶.۳۰ مجلس شورای‌اسلامی خواهند شد./

ماده ۵۷ – مستخدمین رسمی وزارتخانه با داشتن سی سال سابقه خدمت قابل قبول یا شصت سال سن، بازنشسته می‌شوند./

ماده ۵۸ – مستخدمین رسمی مشمول این قانون می‌توانند با دارا بودن شرایط زیر و موافقت وزارتخانه بازنشسته شوند:/

۱ – مستخدمین مرد با پنجاه سال سن و بیست و پنج سال سابقه خدمت./

۲ – مستخدمین زن با داشتن حداقل بیست سال سابقه خدمت./

تبصره ۱ – مستخدمین شاغل در خدماتی که به موجب قوانین خاص، شرایط ویژه‌ای از نظر سنوات بازنشستگی برای آنان پیش‌بینی شده است (ازقبیل مشاغل سخت و زیان‌آور و کار با اشعه و نظایر آن) مشمول مقررات مربوط به مشمولان قانون استخدام کشوری خواهند بود./

تبصره ۲ – مشاغل سخت و زیان‌آور توسط وزارتخانه تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید./

ماده ۵۹ – وزارتخانه می‌تواند از مستخدمین بازنشسته مشمول این قانون و سایر بازنشستگان دولت و نیروهای مسلح به صورت خرید خدمت،طبق آیین‌نامه مربوط استفاده نماید./

ماده ۶۰ – وزارتخانه می‌تواند در موارد ضروری و در صورت نیاز، مستخدمین مشاغل اصلی بازنشسته‌ای را که آمادگی اعاده به خدمت داشته باشندو سن آنان بیش از شصت و پنج سال نباشد، با تمایل شخصی آنان و موافقت وزارتخانه و تصویب رئیس جمهور با گروه و سنوات خدمت قبل ازبازنشستگی برای مدت حداکثر تا سن شصت و پنج سالگی به خدمت اعاده نماید، مشروط بر این که بیش از سه سال از بازنشستگی آنان نگذشته باشد./

تبصره ۱ – تقاضای بازنشستگی مجدد در مدت یاد شده و قبل از پایان یافتن آن، ممنوع است، وزارتخانه می‌تواند قبل از پایان یافتن مدت، دوباره‌آنان را بازنشسته نماید./

تبصره ۲ – مستخدمینی که به خدمت اعاده می‌شوند، از تاریخ اعاده به خدمت حقوق بازنشستگی آنان قطع شده و از حقوق و مزایای گروه خود ومزایای شغل مربوط استفاده می‌نمایند و از نظر کلیه امور استخدامی مانند سایر شاغلان خواهند بود. مدت خدمت جدید این قبیل مستخدمین، برسنوات خدمتی قبلی اضافه می‌شود./

تبصره ۳ – در صورتی که خدمت مستخدم مازاد بر سی‌سال سابقه خدمت باشد، افزایش سنواتی آنان به صورت مضاعف محاسبه و پرداخت‌می‌شود./

ماده ۶۱ – مستخدمین وزارتخانه می‌توانند در صورت داشتن حداقل پانزده سال سابقه خدمت، تقاضای بازخریدی نمایند که قبول آن موکول به‌موافقت وزیر است./

ماده ۶۲ – وزارتخانه می‌تواند در صورت تشخیص فقدان شرایط لازم در مستخدم، در صورتی که سابقه خدمت او کمتر از بیست سال باشد،بازخرید نماید./

تبصره – به مستخدمینی که بازخرید می‌شوند، به ازای هر سال خدمت قابل قبول، مبلغی معادل چهل و پنج روز آخرین حقوق و مزایای آنان‌پرداخت می‌شود. کسری سال به نفع مستخدم محاسبه می‌شود./

ماده ۶۳ – وزارتخانه می‌تواند در صورت نیاز، مستخدمین بازخرید شده موضوع ماده (۶۱) را که آمادگی اعاده به خدمت داشته باشند و از مدت‌برکناری آن‌ها بیش از سه سال نگذشته باشد، با تقاضا و تمایل شخصی و موافقت وزیر و تصویب رئیس جمهور فقط برای یک بار با گروه و سنوات‌خدمت قبلی به خدمت اعاده نماید./

این قبیل مستخدمین باید وجوهی را که بابت بازخریدی دریافت داشته‌اند، یکجا مسترد نمایند./

ماده ۶۴ – وزارتخانه می‌تواند با درخواست کتبی مستخدم مبنی بر انتقال به وزارتخانه‌ها، سازمان‌ها، مؤسسه‌ها و شرکت‌های دولتی یا وابسته به‌دولت، شهرداریها، نیروهای نظامی و انتظامی یا نهادهای انقلاب اسلامی، مشروط به اعلام درخواست و پذیرش کتبی دستگاه درخواست‌کننده،موافقت نماید./

تبصره – در صورت انتقال، کسور پرداختی مستخدم و وزارتخانه، کلا به صندوق مربوط دستگاه انتقال گیرنده منتقل می‌شود./

ماده ۶۵ – سوابق خدمت تمام وقت رسمی و غیر رسمی مستخدمین وزارتخانه‌ها، سازمان‌ها، مؤسسه‌ها و شرکت‌های دولتی و وابسته به دولت،نهادهای انقلاب اسلامی، نیروهای نظامی و انتظامی و شهرداری‌ها که در این وزارتخانه استخدام می‌شوند، به شرط پرداخت کسور بازنشستگی سهم‌مستخدم بر اساس اولین حقوق و مزایای دریافتی از این وزارتخانه به صندوق بازنشستگی آن، در ازای سنوات یاد شده، جزو سنوات خدمت رسمی‌آنان محسوب و منظور خواهد شد./

ماده ۶۶ – مستخدمینی که به یکی از بیماری‌هایی که طبق قوانین جاری، شرایط ویژه‌ای برای مستخدمین مبتلا به آن‌ها پیش‌بینی شده است، (ازقبیل سل)، مبتلا شوند، از تسهیلات آن قوانین برخوردار خواهند شد./

ماده ۶۷ – موارد فوت، هنگام انجام وظیفه یا به سبب آن در غیر از موارد یاد شده در ماده (۵۳) این قانون به شرح زیر است:/

الف – فوت حین انجام وظیفه./

ب – فوت در طول مأموریت از لحظه شروع تا خاتمه آن./

ج – مستخدمین وزارتخانه که در ساعات خدمت به سبب انجام کار یا در طول مأموریت، بیمار شده یا در اثر جراحت‌ها و سوانح مصدوم ومجروح گردیده و بعداً فوت شوند./

تبصره – فوت در غیر موارد یاد شده در این ماده و ماده (۵۳) این قانون، فوت عادی محسوب می‌شود./

ماده ۶۸ – در تطبیق عناوین شهید، جانباز، فوت هنگام انجام وظیفه یا به سبب آن، فوت عادی و همچنین تشخیص موارد مختلف معلولیت،کمیسیونی در وزارتخانه مرکب از اعضای زیر تشکیل می‌شود و در خصوص مورد تصمیم‌گیری می‌نماید:/

الف – مسئول نیروی انسانی وزارتخانه./

ب – مسئول حفاظت./

ح – مسئول واحد مربوط مستخدم./

د – مسئول حقوقی وزارتخانه./

ه – – مسئول بهداری وزارتخانه./

ماده ۶۹ – استعفای مستخدم در صورت تقاضای شخصی و طی حداقل مدت خدمت که در تعهد اولیه استخدامی تعیین می‌شود در صورت‌موافقت وزیر با رعایت بندهای زیر انجام می‌پذیرد و در هیچ موردی تقاضای استعفا رافع تعهدات مستخدم در برابر وزارتخانه نخواهد بود:/

الف – نیروهای مشمول دوره‌های آموزشی آغاز خدمت، دانشجویان دانشکده وزارتخانه و دانش‌آموزان و دانشجویان متعهد خدمت که با هزینه‌وزارتخانه تحصیل می‌نمایند با پرداخت دو برابر هزینه‌های تحصیلی و هزینه‌های دیگر که وزارتخانه در این جهت متحمل شده و تعیین می‌نماید./

ب – مستخدمینی که بخشی از تعهدات موضوع بند الف را انجام داده‌اند، به نسبت باقیمانده مدت تعهد یاد شده، هزینه را پرداخت خواهند کرد./

ج – سایر مستخدمین پس از طی حداقل مدت خدمت طبق قرارداد استخدامی./

تبصره ۱ – میزان خدمت در قبال آموزش‌های وزارتخانه و شرایط بورس تابع آیین‌نامه‌های داخلی وزارتخانه خواهد بود./

تبصره ۲ – کسور بازنشستگی و پس‌انداز سهم مستخدم و حقوق و مزایای مرخصی استحقاقی استفاده نشده مستخدمی که استعفای وی موردقبول واقع شده است، به او پرداخت می‌شود./

ماده ۷۰ – استخدام مجدد مستخدمی که استعفا داده است، در صورت داشتن صلاحیت و احتیاج وزارتخانه و در صورتی که بیش از سه سال ازاستعفای وی نگذرد، مجاز است./

تبصره – سوابق خدمت این قبیل مستخدمین، به شرط آن که وجوهی را که طبق ماده (۶۹) دریافت داشته‌اند به صورت یکجا مسترد دارند، جزوسنوات خدمت آنان محسوب خواهد شد./

فصل هشتم – تکالیف، امور انضباطی و رسیدگی به تخلفات و شکایات/

ماده ۷۱ – مستخدمین وزارتخانه اعم از شاغلین و بازنشستگان و منفصلین از خدمت مکلفند هنگام خروج از کشور از وزارتخانه مجوز لازم را اخذنمایند در غیر این صورت تخلف به عنوان لغو دستور محسوب گردیده و پس از معرفی به محاکم صالحه قضائی، مفاد ماده (۲۳) قانون مجازات جرائم‌نیروهای مسلح در مورد آن‌ها اجرا خواهد شد./

تبصره – اخذ مجوز خروج از کشور برای بازنشستگان و منفصلین از خدمت وزارتخانه برای مدت دو سال از شروع بازنشستگی و انفصال الزامی‌است./

ماده ۷۲ – مستخدمین وزارتخانه مکلفند با رعایت سلسله مراتب اداری و سازمانی، دستورات و احکام مسئولان مافوق خود را در حدود قوانین ومقررات و وظایف محوله، اطاعت و اجرا نموده و کلیه ضوابط و مقررات عمومی، حفاظتی، امنیتی و انضباطی را رعایت نمایند./

ماده ۷۳ – مستخدمین بنا به تشخیص وزارتخانه مکلفند حداقل پنج سال از سنوات خدمت خود را در مناطقی که وزارتخانه تعیین و ابلاغ می‌کندطی نمایند./

ماده ۷۴ – هر گونه تماس با بیگانگان برای مستخدمین وزارتخانه، مگر بنا به مقتضیات اداری و با اطلاع مسئولان ذیربط، منوع است./

تبصره – قبول هر گونه هدیه و نشان و عنوان از بیگانگان و معامله با آن‌ها جز با اطلاع مسئولان ذیربط و بنا به وظایف اداری، ممنوع است./

ماده ۷۵ – مستخدمین وزارتخانه مکلفند هرگونه تغییر و تحول در وضعیت شخصی خود را از قبیل تغییر محل سکونت، ازدواج به اطلاع وزارتخانه‌برسانند./

ماده ۷۶ – ازدواج مستخدمین وزارتخانه با اتباع بیگانه یا کسانی که قبلاً به تابعیت ایران درآمده‌اند، ممنوع است./

ماده ۷۷ – مستخدمین وزارتخانه موظف به حفظ اسرار اداری و سازمانی خود هستند./

ماده ۷۸ – مستخدمین وزارتخانه حق عضویت و هرگونه وابستگی به احزاب و گروه‌های سیاسی را ندارند./

تبصره ۱ – مستخدمین وزارتخانه حق شرکت در مجامع و جلسات تشکیلاتی احزاب و گروه‌های سیاسی را ندارند، مگر این که وظایف اداری‌اقتضا نماید و مسئولان ذیربط مطلع باشند./

تبصره ۲ – مستخدمین وزارتخانه حق هیچ گونه موضع‌گیری له یا علیه احزاب و گروه‌های سیاسی قانونی در مجامع و محافل عمومی به گونه‌ای که‌باعث تأیید یا تکذیب آن‌ها شود را ندارند./

ماده ۷۹ – اقدام به خروج از تابعیت جمهوری اسلامی ایران برای مستخدمین وزارتخانه ممنوع است و موجب پیگرد قانونی خواهد شد./

ماده ۸۰ – کلیه اسناد، اماکن و اطلاعات وزارتخانه، غیر قابل افشا بوده و اظهار آن به هر صورت مگر در حدود . وظایف اداری، ممنوع است./

ماده ۸۱ – مستخدمین تا زمانی که در استخدام وزارتخانه هستند حق اشتغال در سایر مشاغل موضوع اصل (۱۴۱) قانون اساسی را ندارند./

تبصره – مشاغل غیر دولتی که مستخدمین حق اشتغال به آن‌ها را ندارند مطابق آیین‌نامه‌ای است که توسط وزارتخانه تهیه و با تأیید وزیر اجرامی‌شود./

ماده ۸۲ – هر گونه سواستفاده از موقعیت شغلی به هر عنوان، برای مستخدمین وزارتخانه ممنوع است و با متخلف برابر مقررات رفتار خواهد شد./

ماده ۸۳ – هیأت های بدوی و تجدید نظر رسیدگی به تخلفات اداری طبق قانون رسیدگی به تخلفات اداری و اصلاحات بعدی آن‌ها در وزارتخانه‌تشکیل و به تخلفات کارکنان رسیدگی می‌نمایند./

ماده ۸۴ – رسیدگی به اتهامات امنیتی و سیاسی مستخدمین وزارتخانه، به عهده محاکم صالحه قضائی است./

تبصره – در سایر موارد، جرائم عمومی مستخدمین در دادگاه‌های عمومی رسیدگی می‌شود./

ماده ۸۵ – بکارگیری مستخدمین وزارتخانه در کلیه وزارتخانه‌ها، سازمان‌ها، شرکت‌ها، مؤسسات دولتی و وابسته به دولت و شرکت‌هایی که شمول‌قانون بر آن‌ها متلزم ذکر نام است و بانک‌ها و شهرداری‌ها بدون مجوز وزارتخانه ممنوع است./

فصل نهم – حقوق بازنشستگی، وظیفه و مستمری/

ماده ۸۶ – حقوق بازنشستگی، وظیفه و مستمری عبارت از وجوهی است که حسب مورد به بازنشستگان، از کارافتادگان (جانبازان و معلولان) وعائله تحت تکفل مستخدم شهید یا متوفی برابر مقررات این فصل، از صندوق بازنشستگی وزارتخانه به طور ماهانه پرداخت می‌شود./

ماده ۸۷ – به منظور پرداخت حقوق موضوع این فصل، صندوق بازنشستگی مستخدمین تشکیل می‌شود./

تبصره – طرز تشکیل و چگونگی اداره صندوق بازنشستگی، چگونگی بهره‌برداری و استفاده از وجوه موجود در صندوق، به موجب اساسنامه‌ای‌است که پس از تصویب هیأت وزیران اجرا می‌شود./

ماده ۸۸ – به مستخدمین بازنشسته، ماهانه مبلغی به عنوان حقوق بازنشستگی معادل یک سی‌ام متوسط حقوق و فوق‌العاده شغل و مزایای مستمرسه سال اشتغال آخر خدمت آنان ضرب در سنوات خدمت مستخدمین پرداخت می‌شود./

تبصره ۱ – منظور از سنوات خدمت، سنواتی است که مستخدم کسور بازنشستگی آن را پرداخت نموده باشد./

تبصره ۲ – بار مالی موضوع مزایای مستمر این ماده از محل کسورات بند الف ماده ۳۸ این قانون تأمین خواهد شد./

ماده ۸۹ – فرزندانی که یکی از والدین آن‌ها که کفیل مخارج آن‌ها بوده و فوت شود، حق دریافت مستمری از حقوق وی را خواهند داشت./

ماده ۹۰ – حقوق مستمری‌بگیران جانبازی که به دلیل همان حادثه منجر به جانبازی، فوت می‌نمایند، همانند مستمری شهدا پرداخت می‌شود./

ماده ۹۱ – میزان حقوق وظیفه یا مستمری کسانی که طبق این قانون، هنگام انجام وظیفه یا به سبب آن معلول یا فوت می‌شوند، معادل آخرین‌حقوق و فوق‌العاده شغل و مزایای مستمر آنان تعیین و پرداخت می‌شود./

تبصره – میزان حقوق وظیفه معلولان فوت شده، موضوع این ماده در صورتی که بنا به تشخیص مرجع پیش‌بینی شده در ماده (۶۸) این قانون، فوت‌ناشی از معلولیت باشد، معادل آخرین حقوق وظیفه به مستمری‌بگیران آنان پرداخت می‌شود و در صورتی که فوت ناشی از معلولیت نباشد، معادل‌چهارپنجم آخرین حقوق وظیفه خواهد بود./

ماده ۹۲ – میزان حقوق وظیفه مستخدمی که طبق تشخیص مرجع پیش‌بینی شده در ماده (۶۸) این قانون، علیل یا به علت حادثه‌ای ناشی از کار،معلول می‌شود، به گونه‌ای که از کار کردن باز بماند، معادل یک سی‌ام متوسط حقوق و فوق‌العاده شغل و مزایای مستمر سه سال اشتغال آخر خدمت‌ضرب در سنوات خدمت خواهد بود./

تبصره ۱ – در صورتی که سنوات خدمت مستخدم موضوع این ماده کمتر از پانزده سال باشد، مدت خدمت او پانزده سال محسوب می‌شود./

تبصره ۲ – در صورتی که مستخدم یاد شده در این ماده فوت شود، چهارپنجم حقوق وظیفه او با رعایت شرایط قانونی به مستمری‌بگیران وی تعلق‌می‌گیرد./

تبصره ۳ – بار مالی موضوع مزایای مستمر مذکور در مواد۹۱ و ۹۲ از محل کسورات بند الف ماده ۳۸ این قانون تأمین خواهد شد./

ماده ۹۳ – در صورتی که مستخدم رسمی از کار افتاده فوت شود، خواه به حد بازنشستگی رسیده باشد یا نرسیده باشد، در تاریخ فوت بازنشسته‌محسوب و معادل چهارپنجم حقوق بازنشستگی او به مستمری‌بگیران او – طبق ضوابط ماده (۹۵) این قانون پرداخت می‌شود./

تبصره – در صورتی که سنوات خدمت مستخدم موضوع این ماده کمتر از پانزده سال باشد، مدت خدمت او پانزده سال محسوب خواهد شد./

ماده ۹۴ – مستخدمان بازنشسته در صورتی که شهید شوند، با آنان مانند مستخدمان موضوع تبصره ۳ ماده ۳ قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان‌دولت و به مقیاس چهارپنجم حقوق مستمری مزبور رفتار خواهد شد و در صورت فوت چهارپنجم حقوق بازنشستگی استحقاقی آنان به عنوان حقوق‌مستمری به مستمری‌بگیران آنان پرداخت خواهد شد./

ماده ۹۵ – مستمری‌بگیران مشمول این قانون عبارتند از:/

الف – همسر جز در صورتی که شوهر اختیار کرده و شوهر در صورتی که علیل یا ازکارافتاده و تحت کفالت بوده و همسر وی مخارجش را تأمین‌می‌نماید./

ب – اولاد ذکور غیر شاغل تا سن بیست سال تمام و در صورتی که مشغول تحصیلات عالی باشند تا خاتمه تحصیل حداکثر تا بیست و پنج سال‌تمام./

ج – اولاد اناث جز در صورتی که شوهر داشته یا شاغل باشند./

د – پدر و جدی که در کفالت متوفی بوده‌اند./

ه – مادر و جده‌ای که شوهر نداشته باشند و در کفالت متوفی بوده‌اند./

و – برادر محجور یا بیمار که در کفالت متوفی بوده و قادر به اداره خود نباشد و برادر صغیری که در کفالت متوفی است –

مطابق بند ب/.

ز – خواهری که در کفالت متوفی باشد، جز در صورتی که شوهر داشته یا شاغل باشد./

ح – نوادگانی که تحت کفالت متوفی بوده‌اند – حسب مورد – مطابق بندهای ب و ج/.

تبصره ۱ – فرزندان و نوادگان علیل یا ناقص‌العضو تحت تکفل متوفی که قادر به کار و تأمین معاش خود نباشند، مستمری آنان تا پایان عمر،پرداخت می‌شود./

تبصره ۲ – هر یک از مستمری‌بگیران که فاقد شرایط بالا شوند، در صورتی که دوباره واجد شرایط مزبور شوند، می‌توانند از حقوق مستمری استفاده‌نمایند./

ماده ۹۶ – حقوق مستمری بین مستمری‌بگیران به طور مساوی تقسیم خواهد شد و هرگاه حقوق مستمری هر یک از مستمری‌بگیران قطع شود،سهم وی به سهم سایر مستمری‌بگیران افزوده می‌شود./

ماده ۹۷ – حقوق وظیفه و مستمری جانبازان و خانواده شهدا توسط وزارتخانه پرداخت می‌شود و از مزایا و امکانات رفاهی مانند سایر جانبازان وخانواده شهدای کشور برخوردار خواهند بود./

تبصره – بنیاد مستضعفان و جانبازان انقلاب اسلامی به اذن ولی امر مسلمین و بنیاد شهید انقلاب اسلامی، سایر دستگاه‌های دولتی و نهادهای‌انقلاب اسلامی، شهرداریها و بانک‌ها مکلفند حسب اعلام وزارتخانه، امکانات و تسهیلات لازم مشابه را که برای سایر جانبازان و خانواده شهدا فراهم‌می‌آورند، در اختیار آنان قرار دهند./

ماده ۹۸ – جهت هزینه کفن و دفن مستخدمین، اعم از شاغل، بازنشسته، جانباز و معلول که شهید یا فوت شوند، مبلغی معادل سه ماه حقوق و مزایامشروط بر این که از پانصد هزار (۵۰۰۰۰۰) ریال کمتر نباشد، پرداخت خواهد شد./

ماده ۹۹ – به مستخدمینی که خدمت آنان به یکی از راه‌های یاد شده در ماده (۵۲) این قانون پایان می‌پذیرد، حقوق و مزایای مرخصی‌های‌استحقاقی استفاده نشده آنان، پرداخت می‌شود./

ماده ۱۰۰ – هرگاه حقوق ماهانه مستخدمین شاغل اضافه شود، به همان نسبت حقوق بازنشستگان، مستمری‌بگیران و وظیفه بگیران، اضافه خواهدشد./

ماده ۱۰۱ – به مستخدمینی که سوابق خدمتی آنان بازخرید می‌شود، علاوه بر مبلغ موضوع تبصره ماده (۶۲)، کسور بازنشستگی سهم مستخدم نیزمسترد می‌شود./

ماده ۱۰۲ – در صورتی که میزان صدمه‌های وارد شده به جانبازان و معلولان، هنگام انجام وظیفه یا به سبب آن در حدی باشد که به تأیید کمیسیون‌پزشکی وزارتخانه در انجام کارهای روزانه محتاج کمک و یاری عمل دیگران باشند (و در آسایشگاه جانبازان نگهداری نشوند) ماهانه بر حسب مورد ومتناسب با میزان ازکارافتادگی از حقوق نگهداری معادل حداقل ده درصد (۱۰%) و حداکثر بیست درصد (۲۰%) دریافتی مقرر خود، استفاده خواهندنمود./

تبصره – حق نگهداری این قبیل جانبازان در صورت اشتغال قطع خواهد شد./

ماده ۱۰۳ – توقیف حقوق بازنشستگی یا وظیفه یا مستمری در قبال مطالبات دولت یا محکومیت حقوقی یا عناوین دیگر از این قبیل، فقط تا میزان‌یک چهارم آن مجاز است./

ماده ۱۰۴ – در کلیه مواردی که در این قانون حکم مورد مشخص نشده، طبق قانون استخدام کشوری رفتار خواهد شد./

فصل دهم – سایر مقررات/

ماده ۱۰۵ – وزارتخانه موظف است پس از تصویب این قانون ظرف یک سال، وضعیت کلیه مستخدمین موجود را بر اساس مقررات این قانون،تطبیق نماید./

قانون فوق مشتمل بر یکصد و پنج ماده و شصت و هشت تبصره در جلسه روز یکشنبه بیست و پنجم تیر ماه یک هزار و سیصد و هفتاد و چهار مجلس‌شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۴.۵.۱ به تأیید شورای نگهبان رسیده است./

رئیس مجلس شورای اسلامی – علی‌اکبر ناطق نوری/

/

/

/

../

/